

dem, som det ærede Medlem fandt for godt at spørge om; det har vi gjort, og det har vi gjort paa lovlig og fuldt forsvarlig Maade. Vi har ogsaa faaet at vide, hvorledes Sagen ligger. Vi har faaet at vide, hvilket Ansvar Ministeren har, men den højtærede Minister søger at vælte Ansvaret fra sig over paa sine undergivne.

Videre siger det ærede Medlem noget om, at jeg havde spurgt om nogle Vendinger, han havde brugt i Artikler ude i Provinspressen, og det ærede Medlem mente, at jeg kunde ikke være i Tvivl om dem, thi „Social-Demokraten“ havde jo givet en Forklaring af dem. Jeg har ikke vidst, at „Social-Demokraten“s Fortolkninger af det ærede Medlems Artikler var saa gode, at han absolut godkendte dem. Det har jeg nu imidlertid faaet at vide af det ærede Medlem i Dag, at de er, og det kan kun glæde mig, at „Social-Demokraten“s Fortolkning af det ærede Medlems mystiske Vendinger er rigtig. Det kan kun glæde mig at faa det slaaet fast. Men saa er det altsaa ogsaa rigtigt, at saa burde Sagen angaaende Transatlantisk Kompagni være appelleret, og saa burde den Vidneførsel have fundet Sted, som vilde have belyst den og have belyst et og andet af det, som det ærede Medlem ogsaa interesserer sig for at faa belyst.

Det er meget interessant at faa at vide, hvad det ærede Medlem mener om denne Sag. Nu ved jeg det altsaa ved det ærede Medlems Henvisning til, at „Social-Demokraten“ har bragt hans Tanker i klarere Udtryk, end hans selv havde formaaet at give dem. For Partiet Venstre har vi i Dag haft den Glæde igen at se det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen som Ordfører; jeg har nylig læst, at han ellers nu havde givet Ordførerhvervene fra sig. Det var helt fornøjeligt atter at se det ærede Medlem med sin Alvor; der er jo ogsaa — det erkender jeg — alvorlige Momenter i det, det ærede Medlem sagde. Saa vidt jeg kunde høre det ærede Medlems lidt lavmælte Tone til at begynde med, forstod jeg, at ogsaa han for sit Vedkommende i og for sig beklagede, at denne Sag ikke var appelleret. Det er jo meget rart, men deri ligger i Grunden en Slags Misbilligelse af det, der er sket. Men det ærede Medlem skød sig, saa vidt jeg forstod, bag Administrationen og mente, at det var noget, man ikke kunde blande sig i. Som det allerede fremgaar af den hidtil førte Forhandling, er det noget, man kan blande sig i fra Justitsministerens Side, og som Justitsministeren efter min Mening har

Pligt til at blande sig i. Dette har han undladt, og det ærede Medlems Forklaring paa dette Punkt vejer derfor intet. Den højtærede Justitsminister har det fulde Ansvar, og det er ikke noget, man kan skyde fra sig ved at tale om, at det er Administrationens Sag, som man ikke blander sig i. Den højtærede Justitsminister har jo ogsaa for vist, at man blander sig i saadanne Sager. I Sagen om Politibetjenten og den Mand, der blev slaaet ihjel under Slagsmaal, har Justitsministeren personlig været enig med Rigsadvokaten om ikke at appellere. I en Ritzau-Meddelelse fra Justitsministeriet er det offentliggjort, at Rigsadvokaten har besluttet, at Sagen ikke skulde appelleres, og at Justitsministeren var enig med ham heri. Det er altsaa ikke usædvanligt, at Justitsministeren blander sig i saadanne Appelspørgsmaal. I Landmandsbanksagen var der heller ingen Tvivl. Justitsministeren lod sig interviewe straks, da Landsretsdommen var faldet, kritiserede den og talte om den Appel, han nok nu skulde tage sig af. Det er altsaa slet ikke noget usædvanligt, jeg her forlanger. Det, Justitsministeren har foretaget sig, er det usædvanlige. Venstres Ordfører mente ikke at kunne erkende, at Sagen manglede Opklaring, og han slog fast for sit Vedkommende, at Offentligheden fuldt ud havde faaet saa meget at vide, at den kunde danne sig en Opfattelse. Det er naturligvis altid mere en Skønssag, om det er Tilfældet. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem omgaas Offentligheden saa meget. Den Smule Offentlighed, der samler sig om det Blad, han redigerer, kan han ikke dømme fra. Den er kun et ringe Udtryk for den offentlige Mening her i Landet. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem bevæger sig i Offentligheden paa en saadan Maade, at han i mindste Maade kan danne sig en Forestilling om, i hvilken Grad Befolkningens Retsfølelse er krænket ved den Afgørelse, der her har fundet Sted. Men efterhaanden som det ærede Medlem begynder at optage sin Virksomhed i Lejrekredsen, vil han blive belært paa eftertrykkelig Maade, og den kommende Valgdag vil yderligere understrege eftertrykkeligt, i hvilken Grad Befolkningen er uenig med det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne.

Dernæst talte det ærede Medlem om, at der ikke var nogen saglig Grund til Fortsættelse, efter at Forespørgeren og den højtærede Justitsminister havde udvekslet deres elskværdige Bemærkninger i Eftermiddags. Ja, det kommer nu an paa, hvordan man ser paa en Sag. Vi mente altsaa, at der var